

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANEO GOSPODNI

Nedjelja, 6. ožujaka 2022.

[\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije, prve korizmene nedjelje, vodi nas u pustinju, gdje Isusa vodi Duh Sveti, kroz četrdeset dana, da ga kuša đavao (usp. *Lk 4*, 1-13). Isusa je također kušao đavao i On nas, svakoga od nas, prati u našim kušnjama. Pustinja simbolizira borbu protiv zavodljivosti zla, kako bi se naučilo izabrati pravu slobodu. Isus živi iskustvo pustinje neposredno prije početka svojega javnog poslanja. Upravo kroz tu duhovnu borbu On odlučno potvrđuje kakav Mesija kani biti. Ne bilo kakav Mesija, nego pravi: rekao bih da je to upravo deklaracija o Isusovom mesijanskom identitetu, o Isusovu mesijanskom putu. „Ja sam Mesija, ali ovakav“. Pogledajmo поблиže kušnje protiv kojih se bori.

Đavao mu se dvaput obraća govoreći: „Ako si Sin Božji...“ (rr. 3.9). Drugim riječima, predlaže mu da iskoristi svoj položaj: najprije da zadovolji materijalne potrebe koje osjeća (usp. r. 3) – glad – a zatim da poveća svoju moć (usp. rr. 6-7); na kraju, da dobije čudesan znak od Boga (usp. rr. 9-11). Tri napasti. Kao da je rekao: „Ako si Sin Božji, iskoristi to!“ Koliko se puta nama isto dogodi: „Već kad si na tome položaju, iskoristi to! Ne propuštaj tu priliku“, to jest, „misli na svoj probitak“. To je zavodljiv prijedlog, ali te vodi ropstvu srca: čini čovjeka opsjednutim željom da ima, svodi sve na posjedovanje stvari, moći, slave. I to je srž tih napasti: „otrov strasti“ u koji se ukorjenjuje zlo. Zagledajmo se u svoju nutrinu i otkrit ćemo da naše kušnje uvijek imaju taj obrazac, uvijek taj način djelovanja.

No, Isus se pobjednički suprotstavlja zavodljivostima zla. Kako to čini? Tako da odgovara na kušnje Božjom riječju, koja kaže ne iskorištavaj, ne koristi Boga, druge i stvari za sebe samoga, ne iskorištavaj svoj položaj za stjecanje privilegija. Jer prava sreća i sloboda ne kriju se u

posjedovanju, već u dijeljenju; ne u iskorištavanju drugih, već u ljubavi prema njima; ne u opsjednutosti moći, već u radosti služenja.

Braćo i sestre, te nas kušnje prate i na našem životnom putu. Moramo biti budni, ne smijemo se uplašiti – to se događa svima – moramo biti na oprezu, jer se one često predstavljaju pod prividom dobra. Naime, đavao, koji je lukav, uvijek se služi prijevarom. Želio je natjerati Isusa da povjeruje da su njegove ponude korisne da dokaže da je uistinu Sin Božji.

I želim naglasiti jedno. Isus se ne upušta u razgovor s đavlom: Isus nikada nije razgovarao s đavlom. Ili ga je istjerao, kad je liječio opsjednute, ili u ovom slučaju, budući da mora odgovoriti, čini to Božjom riječju, nikada svojom riječju. Braćo i sestre, nikada se ne upuštajte u dijalog s đavlom: on je lukaviji od nas. Nikada! Čvrsto se držati Božje riječi kao što je tu učinio Isus i, u najbolju ruku, uvijek odgovorite Božjom riječju. I tako nećemo pogriješiti.

Đavao jednako postupa s nama: često dolazi „s umilnim očima“, „anđeoskim licem“; čak se zna i maskirati sakralnim, naizgled religioznim motivima! Ako podlegnemo njegovu laskanju, opravdavamo na kraju svoju laž, maskirajući je kao dobre namjere. Na primjer, koliko smo puta čuli ovo: „Bavio sam se čudnim poslovima, ali sam pomagao sirotinji“; „iskoristio sam svoj položaj – političara, vladara, svećenika, biskupa – ali i u dobru svrhu“; „podlegao sam svojim nagonima, ali u biti nisam nikoga povrijedio“, ta opravdanja, i tako redom, jedno za drugim. Molim vas: nema kompromisa sa zlom! S đavlom nema dijaloga! S kušnjom se ne smije razgovarati, ne smijemo pasti u onu pospanost savjesti pa reći: „Ali, u konačnici, to nije ništa ozbiljno, svi to rade“! Gledajmo Isusa, koji ne pristaje na kompromise, ne sklapa dogovore sa zlom. Đavlu se suprotstavlja Božjom riječju, koja je jača od đavla, i tako pobjeđuje napasti.

Neka nam ovo korizmeno vrijeme bude i vrijeme pustinje. Uzmimo prostore tišine i molitve – malo, dobro će nam doći – i u tim prostorima zastanimo i pogledajmo ono što se odigrava u našem srcu, našu unutarnju istinu, ono što znamo da se ne može opravdati. Izvedimo u svojoj nutрини stvari na čistac, stanimo pred Božju riječ u molitvi, kako bi se u nama odigrala korisna borba protiv zla koje nas porobljava, borba za slobodu.

Molimo Presvetu Djevicu da nas prati u korizmenoj pustinji i da nam pomaže na putu obraćenja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

u Ukrajini teku rijeke krvi i suza. Ne radi se samo o vojnoj operaciji, već o ratu koji sije smrt, razaranje i bijedu. Broj žrtava sve je veći, kao i broj izbjeglica, osobito majki i djece. U toj

mučeničkoj zemlji dramatično raste, iz sata u sat, potreba za humanitarnom pomoći.

Upućujem svoj usrdni apel da se stvarno osiguraju humanitarni koridori i da se olakša dostavu pomoći područjima koja su u okruženju, kako bi se braći i sestrama koji su pod bombama i u strahu dostavilo pomoć prijeko potrebnu za preživljavanje.

Zahvaljujem svima onima koji primaju izbjeglice. Osobito molim da prestanu oružani napadi i počnu pregovori u pravom smislu riječi – i da prevlada dobar duh – te da se ponovno poštuje međunarodno pravo.

Želim zahvaliti također novinarkama i novinarima koji stavljaju na kocku svoj život kako bi nas izvješćivali o događajima. Hvala, braćo i sestre za tu vašu službu! Ta nam služba omogućuj izbliza pratiti tu dramu i doživjeti okrutnost rata. Hvala, braćo i sestre! Pomolimo se zajedno za Ukrajinu Majci Božjoj: ovdje ispred imamo njezine zastave. Pomolimo se zajedno, kao braća, Majci Božjoj, Kraljici Ukrajine. Zdravo Marijo...

Sveta je Stolica spremna sve učiniti i staviti se u službu mira. Ovih su dana u Ukrajinu otišla dvojica kardinala, da budu na službi tome narodu, da pomažu. Kardinal Krajewski, milostinjar, da dostavi pomoć onima kojima je potrebna, te kardinal Czerny, prefekt *ad interim* Dikasterija za služenje cjelovitom ljudskom razvoju. Prisutnost dvojice kardinala prisutnost je ne samo Pape, nego čitavog kršćanskog puka koji se želi približiti i reći: „Rat je ludost! Zaustavite se, molim vas! Gledajte tu okrutnost!“.